

αἱ διαφοραὶ εἶναι ἄφευκτα στοιχεῖα τῆς δημοτικῆς πολιτείας, τρέφουν ὁμῶς τὴν ἐνέργειαν τῶν ψυχῶν, καὶ ὑψώνουν τὸν νοῦν· καὶ, μὲ ὅλα τὰ ἐλαττώματα τῆς δημοκρατίας τῶν Ἀθηνῶν, ποῖοι δοῦλοι τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, ποῖος Σατράπης ἦτον σύγκριτος μὲ τὸν ἔσχατον Ἀθηναῖον;

Μετὰ τὰς ἑλληνικὰς ἐπιστολὰς τοῦ Σταμάτη, αἵτινες καταλαμβάνουσι τὰς πρώτας 79 τοῦ βιβλίου σελίδας, ἔπονται ἀποσπάσματα γαλλικῆς ἀλληλογραφίας ἐκ Παρισίων τοῦ αὐτοῦ Σταμάτη (σ. 89—101), αἱ τρεῖς πρώται ἐπιστολαὶ ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας Γερμανοῦ τινὸς ἐκ Βιέννης πρὸς τὸν Παναγιώτην Κοδρικᾶν ἐπίσης γράφοντος (σ. 103—111), δύο ἐτέρου Γερμανοῦ ἐκ Βερολίνου (σ. 113—114), ἕτεραι δύο ἐκ Βαρσοβίας, ἐν αἷς ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Κοδρικᾶ ἀφηγεῖται τὰ κατὰ τὴν πτώσιν τῆς Πολωνικῆς δημοκρατίας (σ. 115—119), καὶ ἕτεραι 4 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, γεγραμμέναι κατὰ τὰ φαινόμενα ὑπὸ Ῥώσου, ἀφιερωμένου, ὡς ὁ κύριος J. Lair εἰκάζει, ψυ-

χῇ τε καὶ σώματι εἰς τὴν πολιτικὴν Πέτρου τοῦ μεγάλου· αἱ ἐπιστολαὶ αὗται εἰσὶ σπουδαιόταται διότι πλείστας πολυτίμους πληροφορίας περιέχουσι περὶ τοῦ διασῆμου Λάμπρου Κατσώνη.

«Οὕτω, παρατηρεῖ λίαν ὀρθῶς ὁ κ. Lair, (σ. 85) ὁ ἡγεμὼν Σούτσος διεφωτίζετο περὶ τῆς συγχρόνου πολιτικῆς ἐκ τεσσάρων σημείων τῆς Εὐρώπης, προσφυέστατα ἐκλελεγμένων· ἐκ Παρισίων περὶ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἐκ Βερολίνου καὶ Βιέννης περὶ τῆς Γερμανίας καὶ ἐκ Βαρσοβίας περὶ τῆς Πολωνίας.»

Τοιαῦτα τὰ δημοσιευθέντα μέρη τῆς εἰς τὰς χεῖρας τῶν κκ. J. Lair καὶ Em. Legrand περιελθούσης ἀλληλογραφίας. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν διὰ κοινῆς συνδρομῆς κατωρθοῦτο ἡ ἑκδοσις ὁλοκλήρου τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης, ἥτις, ὡς ἐκ τῶν ἤδη δημοσιευθέντων μερῶν ἐξάγεται, ἐστὶ σπουδαία συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς τελευταίας δεκαετηρίδος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

Ν. Γ. Π.

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ

3

Διατὶ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει· πόσον ἄργά τὸν χειμῶνα;

Λύσεις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ λογοπαιγνίων.

1. Ποῖον ὀπωρικὸν κραυγάζει; Ἀχ! ἔλαιον; — Τὸ Ἀχλάδι.

2. Κατὰ τί διαφέρουσιν οἱ ῥάπται τῶν ληστῶν; — Καθ' ὅτι οἱ μὲν ῥάπτει ἐνδύουσιν, οἱ δὲ λησταὶ ἐκδύουσι.

ΓΡΙΦΟΣ

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ Ζ' ΦΥΛΛΑΔΙῳ ΓΡΙΦΟΥ

Σέβου σοὺς γονεῖς. — (Ζ = σέ—Βοῦς—οὗς—γόνο—ς).